Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 539/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 2001

περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή

(ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2414/2001 του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2001	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 453/2003 του Συμβουλίου της 6ης Μαρτίου 2003	L 69	10	13.3.2003

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 539/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 2001

περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β), περίπτωση i),

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Από το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β) της συνθήκης, προκύπτει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει κανόνες για τις θεωρήσεις, όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής όχι άνω των τριών μηνών, και καθορίζει τον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση προκειμένου να διέλθουν τα εξωτερικά σύνορα καθώς και τον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή. Το άρθρο 61 συγκαταλέγει τον καθορισμό αυτών των καταλόγων μεταξύ των συνοδευτικών μέτρων τα οποία σχετίζονται άμεσα με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σε χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(2) Ο παρών κανονισμός εγγράφεται στην εξέλιξη του κεκτημένου του Σένγκεν, σύμφωνα με το πρωτόκολλο που ενσωματώνει το κεκτημένο αυτό στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης («πρωτόκολλο Σένγκεν»). Δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από το κεκτημένο αυτό όπως καθορίζεται από το παράρτημα Α της απόφασης 1999/435/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1999, για τον ορισμό του κεκτημένου του Σένγκεν προκειμένου να προσδιοριστεί, δυνάμει των οικείων διατάξεων της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η νομική βάση για κάθε μία από τις διατάξεις ή αποφάσεις που συνιστούν το κεκτημένο του Σένγκεν [3].

(3) Ο παρών κανονισμός αποτελεί συνέχεια της ανάπτυξης διατάξεων ως προς τις οποίες επιτρέπεται από το πρωτόκολλο του Σένγκεν η ενισχυμένη συνεργασία, εμπίπτει δε στο πεδίο που ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν [4].

(4) Κατ' εφαρμογή του πρώτου άρθρου του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρω-

---

(1) ΕΕ C 177 Ε της 27.6.2000, σ. 66.
(2) Γνώμη της 5.7.2000 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(3) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 1.
(4) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

▼B

παϊκή Ένωση και στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού. Κατά συνέπεια, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του πρωτοκόλλου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται ούτε στην Ιρλανδία ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο.

(5) Ο καθορισμός των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης και των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή γίνεται μέσω σταθμισμένης, κατά περίπτωση, αξιολόγησης διαφόρων κριτηρίων που συνδέονται ιδίως με την παράνομη μετανάστευση, με τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια, καθώς και με τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης με τις τρίτες χώρες, λαμβάνοντας επίσης υπόψη λόγους περιφερειακής συνοχής και αμοιβαιότητας. Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας κοινοτικός μηχανισμός που θα επιτρέπει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας όταν μια από τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού αποφασίσει να υποβάλει στην υποχρέωση θεώρησης τους υπηκόους ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών.

(6) Η ελεύθερη κυκλοφορία για τους υπηκόους της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν και της Νορβηγίας εξασφαλίζεται στο πλαίσιο της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και επομένως οι χώρες αυτές δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

(7) Για τους απάτριδες και τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων από τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν υπογράψει τα κράτη μέλη και ιδίως από την «Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες», του Στρασβούργου, της 20ής Απριλίου 1959, ο καθορισμός της υποχρέωσης θεώρησης ή της απαλλαγής από αυτήν πρέπει να γίνεται σε συνάρτηση με την τρίτη χώρα όπου κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα. Ωστόσο, λόγω των διαφορών στις εθνικές νομοθεσίες σχετικά με τους απάτριδες και τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν κατά πόσον οι εν λόγω κατηγορίες υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης, όταν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα συγκαταλέγεται στις χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης.

(8) Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις που δικαιολογούν ειδικό καθεστώς θεωρήσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν ορισμένες κατηγορίες προσώπων από την υποχρέωση θεώρησης ή αντίθετα να τα υποβάλλουν σε αυτή την υποχρέωση, σύμφωνα ιδίως με το δημόσιο διεθνές ή το εθιμικό δίκαιο.

(9) Χάριν της διαφάνειας του συστήματος και ενημέρωσης των ενδιαφερομένων, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στα υπόλοιπα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που θέσπισαν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Για τους ίδιους λόγους, οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

(10) Οι όροι εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών ή οι όροι χορήγησης θεωρήσεων δεν θίγουν τους κανόνες για την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.

(11) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, για τη διασφάλιση της χρηστής λειτουργίας του κοινού καθεστώτος θεωρήσεων

▼B

είναι αναγκαία και ενδεδειγμένη η έκδοση κανονισμού για τον καθορισμό του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και του καταλόγου των χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.

▼M1

(12) Ο παρών κανονισμός προβλέπει πλήρη εναρμόνιση όσον αφορά τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από αυτήν την υποχρέωση θεώρησης,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο πρώτο

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος I πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

2. ►M1 Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών που περιέχονται στον κατάλογο του παραρτήματος II απαλλάσσονται από την υποχρέωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 για διαμονές η συνολική διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει τους τρίτους μήνες. ◄

3. Οι υπήκοοι νέων τρίτων χωρών προερχομένων από χώρες συμπεριλαμβανόμενες στους καταλόγους των παραρτημάτων I και II υπόκεινται αντιστοίχως στις παραγράφους 1 και 2, έως ότου το Συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά, σύμφωνα με την προβλεπόμενη από την οικεία διάταξη της συνθήκης διαδικασία.

4. Η επιβολή, από τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II, της υποχρέωσης θεώρησης στους υπηκόους κράτους μέλους οδηγεί στην εφαρμογή των ακολούθων διατάξεων, με την επιφύλαξη μιας ενδεχόμενης συμφωνίας απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που έχει συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και της εν λόγω τρίτης χώρας:

α) το κράτος μέλος μπορεί να γνωστοποιεί γραπτώς στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο το γεγονός ότι η τρίτη χώρα επέβαλε την υποχρέωση θεώρησης·

β) στην περίπτωση της γνωστοποίησης αυτής, η υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλουν τους υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας στην υποχρέωση θεώρησης τίθεται σε ισχύ προσωρινά από τα κράτη μέλη 30 ημέρες μετά την προαναφερόμενη γνωστοποίηση, εκτός εάν το Συμβούλιο, αποφασίζοντας εκ των προτέρων και με ειδική πλειοψηφία, αποφασίσει διαφορετικά·

γ) πριν από την έναρξη ισχύος της, η προσωρινή επιβολή της υποχρέωσης θεώρησης δημοσιεύεται από το Συμβούλιο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

δ) η Επιτροπή εξετάζει κάθε αίτημα του Συμβουλίου ή ενός κράτους μέλους με το οποίο καλείται να υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο για την τροποποίηση των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού προκειμένου να συμπεριληφθεί η εν λόγω τρίτη χώρα στο παράρτημα I και να διαγραφεί από το παράρτημα II·

ε) αν η τρίτη χώρα, πριν τη θέσπιση από το Συμβούλιο της τροποποίησης των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού, καταργήσει την απόφασή της να επιβάλει υποχρέωση θεώρησης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως και γραπτώς την Επιτροπή και το Συμβούλιο·

▼B

στ) η γνωστοποίηση αυτή δημοσιεύεται από το Συμβούλιο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η προσωρινή επιβολή της υποχρέωσης θεώρησης στους υπηκόους της τρίτης χώρας αίρεται 7 ημέρες μετά τη δημοσίευση αυτή.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «θεώρηση» νοείται η άδεια που εκδίδεται από κράτος μέλος ή η απόφαση που λαμβάνεται από κράτος μέλος και η οποία απαιτείται με σκοπό:

— την είσοδο σε αυτό το κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη, για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες,

— τη διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή περισσότερων κρατών μελών, με εξαίρεση τη διέλευση από αερολιμένα.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Συμφωνία του Στρασβούργου, της 20ής Απριλίου 1959, για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες, οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και οι απάτριδες:

— υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης εφόσον η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο συγκαταλέγεται μεταξύ των τρίτων χωρών του καταλόγου του παραρτήματος Ι,

— είναι δυνατόν να απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης εφόσον η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο συγκαταλέγεται μεταξύ των τρίτων χωρών του καταλόγου του παραρτήματος ΙΙ.

Άρθρο 4

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης κατ' άρθρο 1 παράγραφος 1, ή από την απαλλαγή θεώρησης κατ' άρθρο 1 παράγραφος 2, όσον αφορά:

α) τους κατόχους διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών διαβατηρίων και άλλων επίσημων διαβατηρίων,

β) τα πληρώματα της πολιτικής αεροπορίας και του εμπορικού ναυτικού,

γ) το πλήρωμα και τους ιπτάμενους συνοδούς βοηθητικών ή σωστικών πτήσεων και λοιπά πρόσωπα που επεμβαίνουν σε περιπτώσεις καταστροφών και ατυχημάτων,

δ) το πολιτικό πλήρωμα πλοίων που κινούνται σε διεθνείς ποτάμιες οδούς,

ε) τους κατόχους αδειών διέλευσης «laissez-passer» οι οποίες χορηγούνται από ορισμένους διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς στους υπαλλήλους τους.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση θεώρησης τους μαθητές υπηκόους τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στο παράρτημα Ι, οι οποίοι κατοικούν σε τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στο παράρτημα ΙΙ, όταν αυτοί συμμετέχουν σε οργανωμένο ταξίδι στα πλαίσια σχολικής ομάδας συνοδευόμενης από εκπαιδευτικό του ιδρύματος.

3. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεσπίσει, για πρόσωπα που ασκούν κατά τη διαμονή τους αμειβόμενη δραστηριότητα, εξαιρέσεις από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης κατ' άρθρο 1, παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 5

1. Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις εξαιρέσεις που θέσπισαν δυνάμει του άρθρου 3 δεύτερη περίπτωση και του άρθρου 4. Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των μέτρων αυτών ανακοινώνονται εντός πέντε εργάσιμων ημερών.

2. Οι γνωστοποιήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δημοσιεύονται από την Επιτροπή, για λόγους ενημέρωσης, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αναγνώριση των κρατών και των εδαφικών οντοτήτων, όπως και των διαβατηρίων, εγγράφων ταυτότητας ή ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από τις αρχές αυτών των κρατών και εδαφικών οντοτήτων.

Άρθρο 7

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 574/1999 του Συμβουλίου [1] αντικαθίσταται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Τα οριστικά κείμενα της Κοινής προξενικής εγκυκλίου (ΚΠΕ) και του Κοινού εγχειριδίου (ΚΕ), ως ορίζονται στην απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής Σένγκεν, της 28ης Απριλίου 1999 [SCH/Com-ex(99) 13], τροποποιούνται ως εξής:

1. Ο κατάλογος του τμήματος Ι του παραρτήματος 1 της ΚΠΕ και του τμήματος Ι του παραρτήματος 5 του ΚΕ αντικαθίσταται ως εξής:

   «Κοινός κατάλογος τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης εκ μέρους των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001.»

2. Ο κατάλογος του παραρτήματος 1, τμήμα Ι της ΚΠΕ και του παραρτήματος 5, τμήμα Ι του ΚΕ αντικαθίσταται με τον κατάλογο του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονονισμού.

3. Ο τίτλος του παραρτήματος 1, τμήμα ΙΙ, της ΚΠΕ καθώς και του παραρτήματος 5, τμήμα ΙΙ, του ΚΕ αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

   «Κοινός κατάλογος τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι εξαιρούνται από την υποχρέωση θεώρησης εκ μέρους των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001.»

4. Ο κατάλογος του παραρτήματος 1, τμήμα ΙΙ της ΚΠΕ και του παραρτήματος 5, τμήμα ΙΙ του ΚΕ αντικαθίσταται από τον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

5. Το τμήμα ΙΙΙ του παραρτήματος 1 της ΚΠΕ, και το τμήμα ΙΙΙ του παραρτήματος 5 του ΚΕ καταργούνται.

3. Οι αποφάσεις της εκτελεστικής επιτροπής του Σένγκεν της 15ης Δεκεμβρίου 1997 [SCH/Com-ex(97) 32] και της 16ης Δεκεμβρίου 1998 [SCH/Com-ex(98) 53, αναθ 2] καταργούνται.

▼M1

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 72 της 18.3.1999, σ. 2.

▼B

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κοινός κατάλογος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

1. ΚΡΑΤΗ

Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες νήσοι
Άγιος Χριστόφορος και Νέβις
Αγκόλα
Αζερμπαϊτζάν
Αίγυπτος
Αιθιοπία
Αϊτή
Ακτή Ελεφαντοστού
Αλβανία
Αλγερία

▼M2

Ανατολικό Τιμόρ

▼B

Αντίγκουα και Μπαρμπούντα
Αρμενία
Αφγανιστάν
Βανουάτου
Βιετνάμ
Βιρμανία/Μυανμάρ
Βόρεια Κορέα
Βόρειες Μαριάνες (Νήσοι)
Βοσνία-Ερζεγοβίνη
Γεωργία
Γκάμπια
Γκαμπόν
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα
Ιαμαϊκή
Ινδία
Ινδονησία
Ιορδανία
Ιράκ
Ιράν
Ισημερινή Γουινέα

▼M2

Ισημερινός

▼B

Καζακστάν
Καμερούν
Καμπότζη
Κατάρ
Κεντροαφρικανική Δημοκρατία
Κένυα
Κίνα
Κιργιστάν
Κιριμπάτι
Κονγκό
Κολομβία
Κομόρες
Κούβα
Κουβέιτ

▼B

Γκάνα
Γουιάνα
Γουινέα
Γουινέα Μπισσάου
Γρενάδα
Δημοκρατία του Κονγκό
Δομίνικα
Δομινικανή Δημοκρατία
Δυτική(ές) Σαμόα
Ερυθραία
Ζάμπια
Ζιμπάμπουε
Μαυρίκιος
Μαυριτανία
Μικρονησία
Μογγολία
Μοζαμβίκη
Μολδαβία
Μπανγκλαντές
Μπαρμπάντος
Λάος
Λεσότο
Λευκορωσία
Λίβανος
Λιβερία
Λιβύη
Μαδαγασκάρη
Μαλάουι
Μαλδίβες
Μάλι
Μαρόκο
Μάρσαλ (Νήσοι)
Πράσινο Ακρωτήριο
Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας
Ρουάντα
Ρωσία
Σάντα Λουσία
Σάο Τομέ και Πρίνσιπε
Σαουδική Αραβία
Μπαχάμες
Μπαχρέιν
Μπελίζ
Μπενίν
Μποτσουάνα
Μπουρκίνα Φάσο
Μπουρούντι
Μπουτάν
Ναμίμπια
Ναούρου
Νεπάλ
Νίγηρας
Νιγηρία
Νότια Αφρική
Ομάν

▼B

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)

Ουγκάντα

Ουζμπεκιστάν

Ουκρανία

Πακιστάν

Παλάου

Παπουασία - Νέα Γουινέα

Περού

Σενεγάλη

Σεϋχέλλες

Σιέρα Λεόνε

Σολομώντος (Νήσοι)

Σομαλία

Σουαζιλάνδη

Σουδάν

Σουρινάμ

Σρι Λάνκα

Συρία

Τανζανία

Τατζικιστάν

Ταϊλάνδη

Τζιμπουτί

Τόγκο

Τόνγκα

Τουβαλού

Τουρκία

Τουρκμενιστάν

Τρινιντάντ και Τομπάγκο

Τσαντ

Τυνησία

Υεμένη

Φιλιππίνες

Φίτζι

2. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

▼M2

———————

▼B

Παλαιστινιακή Αρχή

Ταϊβάν

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κοινός κατάλογος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2

1. ΚΡΑΤΗ

Αγία Έδρα
Άγιος Μαρίνος
Ανδόρα
Αργεντινή
Αυστραλία
Βενεζουέλα
Βολιβία
Βουλγαρία
Βραζιλία
Γουατεμάλα

▼M2 ———

▼A1 ———

▼B
Ηνωμένες Πολιτείες
Ιαπωνία

▼M2 ———

▼B
Ισραήλ
Καναδάς
Κόστα Ρίκα
Κροατία

▼A1 ———

▼B
Μαλαισία

▼A1 ———

▼B
Μεξικό
Μονακό
Μπρουνέϊ
Νέα Ζηλανδία
Νικαράγουα
Νότια Κορέα
Ονδούρα

▼A1 ———

▼B
Ουρουγουάη
Παναμάς
Παραγουάη

▼A1 ———

▼B
Ρουμανία ►M1 ——— ◄
Σαλβαδόρ
Σιγκαπούρη

▼A1 ———

▼B
Χιλή

▼B

2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Χονγκ Κονγκ [1]

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Μακάο [2]

[1] Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Χονγκ-Κονγκ «Hong Kong Special Administrative Region».

[2] Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Μακάο «Região Administrativa Especial de Macau».